

สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ Facsenate Maejo University

www.facsenate.mju.ac.th

ISSN 1517-2507

ปีที่ ๒๓ ฉบับที่ ๓/๒๕๕๕ พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๕๕

ประเพณีไหว้ครูและ เชิดบูชาอาจารย์ตัวอย่าง มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สภาคณาจารย์ขอแสดงความชื่นชม
อาจารย์ตัวอย่างของมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔

ในวันไหว้ครูของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ทุกปี จะมีการมอบโล่รางวัลและใบประกาศเกียรติคุณแก่อาจารย์ตัวอย่างของมหาวิทยาลัย เพื่อประกาศเกียรติคุณและยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดีของคณาจารย์ โดยผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นอาจารย์ตัวอย่างของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ประจำปีการศึกษา 2554 ได้เข้ารับโล่และใบประกาศเกียรติคุณจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราช อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในวันไหว้ครู ประจำปีการศึกษา 2555 ในวันพฤหัสบดีที่ 28 มิถุนายน 2555 จำนวน 4 ท่าน ดังนี้

อาจารย์ตัวอย่างด้านการเรียนการสอน

ผศ.ดร.สุนทร สืบคำ คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร

ผศ. ดร.สุนทร สืบคำ เป็นผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีผลงานการวิจัยและทางวิชาการ ที่สามารถนำมาพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนจนประสบผลสำเร็จ และนักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการวิศวกรรมในระดับชาติ มีการนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งนักศึกษาสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้ทุกที่ทุกเวลา และเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จากผลงานดังกล่าว จึงสมควรได้รับการยกย่องเป็น อาจารย์ตัวอย่างด้านการเรียนการสอน

อาจารย์ตัวอย่างด้านการวิจัย

ผศ.ดร.พูนพัฒน์ พูนน้อย คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร

ผศ.ดร.พูนพัฒน์ พูนน้อย เป็นผู้มีควมมุ่งมั่น อุทิศตนให้กับงานวิจัย อย่างไม่ย่อท้อ โดยได้พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ควบคุมกระบวนการผลิต ในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร และได้รับทุนสนับสนุนอย่างต่อเนื่องทั้งจาก แหล่งทุนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นงบประมาณจำนวนมาก มีผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติและระดับ นานาชาติ และเป็นผู้ได้รับรางวัลนักวิจัยรุ่นใหม่สาขาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ในงาน “แม่โจ้ ๒๕๕๒-๒๕๕๓ : ปีแห่งคุณภาพและเกียรติประวัติ” จากผลงานดังกล่าว จึงสมควรได้รับการยกย่องเป็น อาจารย์ตัวอย่างด้านการ วิจัย

อาจารย์ตัวอย่างด้านการบริการวิชาการ

ผศ.จักรพงษ์ พิมพ์พิมล คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร

ผ.ศ.จักรพงษ์ พิมพ์พิมล เป็นผู้อุทิศตนให้กับงานวิจัยและบริการวิชาการ อย่างต่อเนื่อง โดยได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรณก้าชซัลเฟอร์ไดออกไซด์กับ ผลลำไยสด และการจัดทำระบบมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติ ที่ดีทางการเกษตร (Good Agricultural Practice) โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย และการบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง และได้นำผลการวิจัยซึ่งเป็นองค์ความรู้ ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนและผู้สนใจจำนวนมาก ในรอบปีที่ผ่านมาได้มีการ บริการวิชาการแก่ประชาชนและผู้สนใจจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ครั้ง จากผลงาน ดังกล่าวจึงสมควรได้รับการยกย่องเป็น อาจารย์ตัวอย่างด้านการบริการ วิชาการ

อาจารย์ตัวอย่างด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ชยุตภฏ คำมูล คณะศิลปศาสตร์

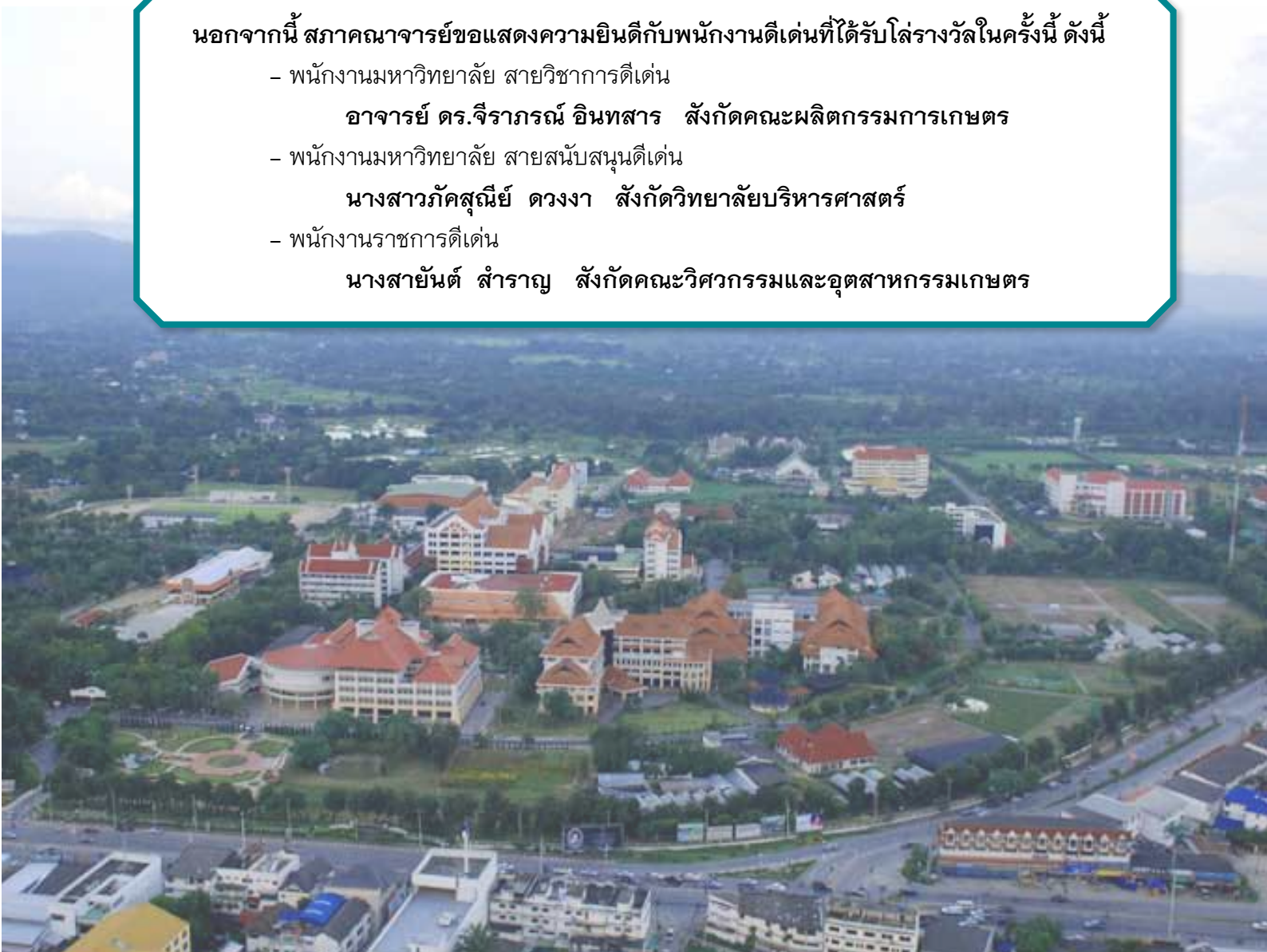
อาจารย์ชยุตภฏ คำมูล เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทางการ สอนภาษาถิ่นล้านนาและได้เปิดสอนวิชาด้านล้านนาคดี รวมทั้งมีงานวิจัยที่ได้รับ ทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัยเกี่ยวกับโครงการวิจัย “วรรณกรรมประกอบพิธีกรรมในล้านนา : ลักษณะเด่น ภูมิปัญญาและคุณค่า” นอกจากนี้ยังได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากคณะ จำนวน ๕ โครงการในรอบ ๒ ปีที่ผ่านมา ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวได้แสดงถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้เป็น อย่างดี จากผลงานดังกล่าว จึงสมควรได้รับการยกย่องเป็นอาจารย์ตัวอย่างด้าน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

นอกจากนี้ สภาคณาจารย์ขอแสดงความยินดีกับพนักงานดีเด่นที่ได้รับโล่รางวัลในครั้งนี้ ดังนี้

- พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการดีเด่น
อาจารย์ ดร.จิราภรณ์ อินทสาร สังกัดคณะผลิตกรรมการเกษตร
- พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนดีเด่น
นางสาวกศุณีย์ ดวงงา สังกัดวิทยาลัยบริหารศาสตร์
- พนักงานราชการดีเด่น
นางสายนต์ สำราญ สังกัดคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร

บทความด้านจรรยาบรรณ จรรยาบรรณเริ่มได้จากการฝึกปฏิบัติ

โดย แสงจันทร์ ศรีวังพล
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี

เคยมีใครถามตัวเองบ้างหรือไม่ว่าจรรยาบรรณคืออะไร? สำนักงาน ก.พ. ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า จรรยาบรรณ หมายถึงประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือน อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป นอกจากคำว่าจรรยาบรรณแล้วในการประกอบอาชีพจะมีคำว่า คุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล และสมรรถนะเข้ามาเกี่ยวข้อง

สังคมปัจจุบันมีความสับสนและวุ่นวาย คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องภายนอก เช่น วัตถุสิ่งของ ทรัพย์สินเงินทอง ยศถาบันดาดักดี เราจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้สามารถอยู่รอดในสังคม จนไม่สนใจว่าสิ่งที่เรานั้นไปทำร้ายจิตใจ ทำร้ายชีวิตของใครต่อใคร เรากลายเป็นคนเห็นแก่ตัว เพราะเราทุกคนก็อยู่ในกระแสสังคมของปลาใหญ่กินปลาเล็ก ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาการสมัยใหม่ได้ก้าวหน้าล้ำความเจริญทางด้านจิตใจ ทุกคนต่างแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเพื่อความอยู่รอด ผนวกกับการบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ผู้คนมีแต่ความเครียดจึงเกิดปัญหาขึ้นมากมาย ทำให้สุขภาพจิตของเราเสื่อมลง เราจะอยู่รอดในสังคมที่กำลังเสื่อมลงแบบนี้ได้อย่างไร ยังไม่สายเกินไปหากเราหันมาดูแลเรื่องของจิตใจของเราให้มากขึ้น

ในฐานะที่เราเป็นผู้หนึ่งในสังคมและประกอบอาชีพอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งเป็นสถานศึกษาจึงต้องตระหนักและยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งสิ่งเหล่านี้เราสามารถฝึกปฏิบัติได้

จรรยาบรรณต่อนตนเอง

1. มีศีลธรรม ประพฤติตนเหมาะสม
2. ใช้วิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาประโยชน์
3. มีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเอง

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

1. สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ
2. ปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังความสามารถด้วยความรวดเร็วขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล
3. ตรงต่อเวลา ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ
4. ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

1. ร่วมมือ ช่วยเหลือ แนะนำ
2. เอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน
3. สร้างความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่
4. สุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์
5. ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

1. ให้ความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจสุภาพ อ่อนโยน
2. ประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
3. ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยจากผู้มาติดต่อราชการ

.....

“ลำเอียง” ปัญหาใหญ่คณาจารย์นักศึกษา

โดย อาจารย์มณฑนา ภาคสุวรรณ
คณะสารสนเทศและการสื่อสาร

นักศึกษาว่าครูเห็นว่า “อาจารย์ลำเอียง”

จากผลสำรวจความคิดเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดในทุกชั้นปี เรื่อง ความเป็นธรรมกับนักศึกษา รวมถึงการปฏิบัติต่อนักศึกษาของอาจารย์ผู้สอน โดย “สวนดุสิตโพล” พบว่าปัญหา ความเป็นธรรมจากผู้สอนในเรื่อง “ความลำเอียง” จะเป็นปัญหาที่อยู่ในใจนักศึกษามากที่สุด นักศึกษาเกือบครึ่ง คือร้อยละ 42.07 บอกว่าเคยได้รับความไม่เป็นธรรมในเรื่องความลำเอียงของอาจารย์ นอกจากนี้ก็เกือบครึ่งถึงร้อยละ 45.47 บอกว่าเคยเจอเพื่อนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในเรื่องความลำเอียงของอาจารย์เช่นกัน

หลังจากอ่านโพลนี้ มีคำถามเกิดขึ้น 2 ข้อ ในฐานะ “อาจารย์” คนหนึ่ง คือ หนึ่ง ทำไมจึงควรเชื่อและใส่ใจโพลนี้ และ สอง ทำไมนักศึกษาส่วนใหญ่จึงคิดว่าอาจารย์ลำเอียง

อะไร คือ “ลำเอียง”

คำตอบของคำถามข้อสองนั้น ผลสำรวจนี้คงไม่มีรายละเอียดที่บ่งบอกที่มาของสาเหตุได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงลองอาศัย Google เป็นตัวนำทาง ซึ่งพบว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “อาจารย์ลำเอียง” มีอยู่ 226,000 รายการ และคำว่า “ครูลำเอียง” มีมากถึง 357,000 รายการ แม้รู้ดีว่าบางรายการที่เข้าไปดูอาจไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มากนัก แต่ก็ถือว่าเป็นจำนวนที่มากพอควร ซึ่งผู้เขียนจะลองยกกรณีตัวอย่างที่พบให้ดู

“ทนายอาจารย์เกย์ลำเอียงที่โรงเรียนไม่ไหวแล้ว!!!”

“อาจารย์แสนจะลำเอียง แบบถ้าอาจารย์เป็นผู้หญิงก็จะแสดงความสนใจไปที่นักศึกษาชาย

ถ้าอาจารย์เป็นผู้ชายก็จะเอียงไปที่นักศึกษาหญิง”

“ครูชอบเด็กเรียนเก่งไม่สนใจเด็กเรียนไม่เก่ง”

“ครูลำเอียง ชอบจับผิดพวกผม”

ผลของความลำเอียง นอกจากจะแสดงออกมาให้เห็นเด่นชัดทาง “พฤติกรรม” แม้ดูไม่ใช่เรื่องร้ายแรงเท่า “การลวนลามนักศึกษา”

แต่ผลต่อมาอาจปรากฏให้เห็นได้เหมือนกันจากการให้ “เกรด”

ถึงตอนนั้น “ลำเอียง” อาจมีผลต่อนักศึกษารุนแรงพอๆ กับ “ลวนลาม”

ดังนั้น คำว่า “ลำเอียง” ที่ดูจะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่หากนักศึกษารู้สึกได้และรู้สึกมาก คนเป็นอาจารย์อาจต้องหันมาทบทวนเรื่องนี้ซึ่งเป็นเรื่องหนึ่งของ “จรรยาบรรณ”

ในทางพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าให้เหตุแห่งความลำเอียง หรือ อคติ 4 ไว้ ลองมาดูว่าในฐานะอาจารย์ลองย้อนกลับไปคิดสักนิดว่าเราเป็นหนึ่งในบรรดาอาจารย์ที่นักศึกษาคิดว่า “ลำเอียง” เหมือนผลสำรวจนี้หรือเปล่า ?

1. ลำเอียงเพราะรัก (ฉันทาคติ) เช่น อาจารย์สนิทสนมกับนักศึกษาคนนั้นเป็นพิเศษดังนั้นทำอะไรก็ถูกใจไปหมด ทำผิดก็ไม่ว่าหรือว่าก็เพียงเล็กน้อย แต่หากเป็นเรื่องเดียวกันกับนักศึกษาคนอื่นแล้ว ถือเป็นเรื่องเป็นราวเลยทีเดียว อย่างนี้คือลำเอียงเพราะรักใคร่
2. ลำเอียงเพราะชัง (โทษาคติ) เช่น ไม่ชอบนิสัยนักศึกษาคนนั้น ทำดีแค่ไหนก็ไม่ได้ใจอาจารย์ ทำอะไรก็ไม่ถูกใจไปหมด
3. ลำเอียงเพราะไม่รู้ (โมหาคติ) อันเกิดจากความสะเพร่า ความไม่ละเอียด รีบตัดสินใจก่อนพิจารณาให้ถี่ถ้วน จนนำไปสู่ความยุติธรรมหรือลำเอียง
4. ลำเอียงเพราะกลัว (ภยาคติ) เช่น อาจารย์กลัวนักศึกษาไม่รัก กลัวผู้ปกครองตำหนิ กลัวผู้บังคับบัญชาตำหนิ หรือกลัวภัยจะมาถึงตน

“สำรวจใจ” ขบไล่ความ “ลำเอียง”

แนวทางแก้ไขไม่ได้มีอะไรยาก เป็นเรื่องง่ายๆ ที่ใครๆ ก็รู้ แต่ทั้งๆ ที่รู้ ก็ยังมีครูอาจารย์ที่ทำอย่างนี้ เพราะไม่ค่อยได้ดูจิตสำรวจใจภายในของตนเองต่างหาก

หากลำเอียงเพราะเกิดจาก **“ความรัก”** หรือ **“ความชัง”** เรื่องนี้แก้ไขได้โดยอาจารย์ต้องทำให้ใจเป็นกลาง ปฏิบัติต่อนักศึกษาทุกคนให้เหมาะสมเหมือนกัน พยายามแยกเรื่องส่วนตัวกับเรื่องงาน (การเรียนการสอน) ออกจากกัน

หากลำเอียงเพราะ **“ไม่รู้”** อาจารย์ต้องเปิดใจ รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาให้มากขึ้น แต่หากลำเอียงเพราะ **“กลัว”** ทางออกที่พึงเป็นก็คือ อาจารย์ต้องมีความกล้าทางจริยธรรม อาจารย์ต้องกล้าที่จะลุกขึ้น (Stand up) กล้าที่จะพูดออกมา (Speak out) และยืนหยัดยึดมั่นอยู่ในความถูกต้อง (Stand firm)

เชื่อ “โพล” เชื่อใน “จิตวิญญาณ”

รากฐานของสังคมจะหยั่งยืนอยู่ได้ อยู่ที่ **“เสาแห่งความเชื่อ”** ต้นหนึ่งคือ **“พ่อแม่บุพการี”** ต้นต่อมาคือ **“ครูบาอาจารย์”** หากเสาใดเสาหนึ่งกำลังถูกทำให้เอนเอียง หากความเชื่อความศรัทธาไม่ได้ จิตวิญญาณอันเป็นรากฐานของวัฒนธรรมกร่อนไป สังคมจะอยู่ต่อไปได้อย่างไร ???

หากเราเชื่อในคำที่ว่า “คงไม่มีใครรู้ดีไปกว่าคนสองคน” เช่นเดียวกัน คงไม่มีใครรู้ดีไปกว่า “อาจารย์” กับ “นักศึกษา” หากนักศึกษาไม่เป็นคนบอกแล้วใครจะบอกเรา...??? ดังนั้น เมื่อนักศึกษาบอกออกมาในผลสำรวจ เราในฐานะอาจารย์ควรพึงใส่ใจ อย่างน้อยอาจจะแก้ไขให้คำว่า **“ลำเอียง” ไม่ให้คาอยู่ “ในใจ” นักศึกษา และ คาอยู่ที่ “หน้า” อาจารย์ นี่เป็นคำตอบของคำถามข้อที่หนึ่ง**

ขอจบบทความนี้ด้วยพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานแก่ครูอาวุโส (28 ตุลาคม 2523) ความว่า “...ครูที่แท้จริงนั้นต้องเป็นผู้ทำแต่ความดี คือต้องหมั่นขยันและอุทิศหา **พากเพียร** ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ **เสียสละ** ต้องหนักแน่น **อดทน** และอดกลั้น สำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตน ให้อยู่ในระเบียบ แบบแผนที่ดีงาม รวมทั้งต้องซื่อสัตย์ รักษาความจรรยาบรรณเป็นกลาง ไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ...”

หากทำได้ดังนี้ ความอคติหรือความ **“ลำเอียง”** ที่เป็นปัญหาให้นักศึกษา “คาใจ” ก็คงแก้ไขได้ไม่ยาก.

สรุปผลการประชุม ปอมท. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕
วันที่ ๒-๓ มิถุนายน ๒๕๕๕
ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กรุงเทพฯ

๑. รับฟังบรรยายพิเศษเรื่อง “มหาวิทยาลัยกับการแข่งขันในอาเซียน” โดย ดร.สาธิต พุทธิชัยยงค์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
๒. เห็นชอบมติการรับสมาชิก ปอมท. ใหม่ ๓ สถาบันคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอิสานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๓. แจ้งให้ทราบ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เรื่องการสรรหาคนบัตินะสารถและ การ สือสารพิธีทำบุญวันสถาปนาและก่อตั้งโรงเรียนเกษตรกรรมแม่โจ้ รวมทั้งการที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จเยี่ยม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และเปิด พระอนุสาวรีย์กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ พระบิดาแห่งการสหกรณ์ไทย ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕
๔. รับทราบความก้าวหน้าในการเตรียมการจัดประชุมสัมมนาวิชาการ ประจำปี ๒๕๕๕ ของ ปอมท. ซึ่งกำหนดจัดระหว่างวันที่ ๒๓-๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕. รับทราบผลการคัดเลือกอาจารย์ดีเด่นแห่งชาติของ (ปอมท.) ประจำปี ๒๕๕๔ รอบแรกทั้ง ๔ สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี, วิทยาศาสตร์สุขภาพ, สังคมศาสตร์, มนุษยศาสตร์และ ศิลปศาสตร์ โดยคัดเลือกสาขาละ ๓ ราย
๖. น ัดประชุมครั้งต่อไป วันที่ ๒๑-๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.สงขลา

.....